

TAMÁSI ÁRON: ÁBEL A RENGETEGBEN

Szerző dezs

Kötelező olvasmány, rövid összefoglaló elemzése

Tamási
Áron: Ábel a rengetegben

1920-ban járunk, Erdélyben. A székely család, Szakálék otthonában. Az anya fiával, Ábellel van otthon – csak ebéd után jár el pityókát ásni -, az apa, Gergely középirtokossági erdőpásztor, hetente 1-2 alkalommal jár haza. Egy ilyen esettel indul a mű. Az apa nyulat hoz, amit tréfa során vesz észre a fiú. (Az apa kint hagyja, Ábel azt „hazudja”, hogy nem látta, sőt ő fogta) Megnyúzzák a nyulat, majd az apa közli Ábellel, hogy a Hargitába fog menni erdőpásztornak. Ábelnek nem igazán tetszik az ötlet, hogy erdőpásztor legyen, de nem lehet kifogása. Egy ütött-kopott faház lesz az otthona, amiben találkozik Bolhával (kutya), későbbi hű társával. Otthonról egy kecskét, egy macskát és két tyúkot visz magával. Első éjszakája egyedül rémesen telik, másnap meglátogatja az igazgató, elmagyarázza a teendőket, azt, hogy fát kell árulnia, s hogy a kidőlt fákkal szabadon gazdálkodhat. Mivel nincs rendes szék és asztal, ágy pedig egyáltalán nincs, az igazgató másnap küldet ki „bútort” is. A látogatás másnapján Ábel az erdőben talál 5 ládát, tele fegyverrel és tölténnyel, amiből két puskát és hozzá töltényt el is tesz magának. Továbbá talál még 12 bombát, ám nem tudja, mi lehet az, csak sejtései vannak. Az egyiket eltávolítja a többitől, és meggyújtja. Sikerül elég távolra érnie, mire a bomba felrobban. 10 öl fa dől ki a robbanás

nyomán, s ezekkel Ábel immár
szabadon gazdálkodhat. Később sikerül is
eladnia ezeket, és 1000 lejt kap érte
cserébe. (Ez csak a fele annak, amit ért volna,
hisz a fa őljét különben 200
lejt adta)

Dávid

Pál könyveket hozott Ábelnek (Nick
Carter, Buffalo Bill füzetek), s cserébe
fát

vitt.

Néhány

nap múltán megérkezik három
barát, egy főispán, Furtuna barát
valamint Markus,
aki most a kocsis szerepét töltötte be. A
gvárgyin megtanítja löni Ábelt, s
szép napokat töltenek négyesben,
bár Ábel számára nem
felhőtlen a boldogság,
ugyanis a gvárgyin elégeti a füzeteit,
mondván, hogy semmi jóra nem
tanítják.

Megígéri azonban, hogy küld
helyettük értékes
olvasmányokat. Később nagy
búcsúzkodás során a
barátok elfelejtenek fizetni.

Néhány

nap múlva megérkezik Márkus az
ígért könyvekkel és az
elismervénnyel, miszerint
a fa árát befizették a bankba. Ezt
látja Fuszulán is, aki már eddig is
sok fát
vásárolt Ábeltől, s most
úgy dönt, cselhez folyamodik. Nem fizet a
fáért, hanem
egy hamis elismervényt ad Ábelnek. A
turpisságra azonban hamar fényderül, az
igazgatónak és Ábelnek
sikerül elfognia Fuszulánt. Kezét
hátrakötik, a lábát
azonban szabadon hagyják, így mialatt viszik a
város felé, Fuszulán
megszökik,
az igazgató pedig súlyos
sérüléseket szenved.

Az

igazgató tart attól, hogy Fuszulán
visszatér Ábelhez bosszút
állni, így
odaküldi Surgyélánt, a mogorva csendőrt.
Viszonyuk az első perctől ellenséges,
Surgyélán ki akarja szolgáltatni
magát Ábellel. Surgyélán
fog egy sast, ám
amikor beviszi a házba az megöli a
macskát, Bolhának pedig kivájja az
egyik
szemét. Büntetése azonban nem marad el,
vacsora lesz belőle. A sashús azonban
büdös, rágós és
ehetetlen. A két férfi mégis megeszi,
s Ábelt ágnak is dönti

tőle a betegség. Surgyelán
ápolja, s látszólag minden falatot a
betegnek ad.

Titokban azonban kijár a ház
mögé és megeszi a kecskét.

Ábel ezt csak akkor tudja
meg, amikor megérkezik Fuszulán és
elmegey Surgyelánnal.

Ekkor

érkezik meg Ábel apja a szomorú
hírrrel, Ábel édesanyja meghalt.

Ábel elmeséli a

Fuszulán-, sas- és a

Surgyelán-kalandot, s eldöntik,
elfogják a két betyárt.

Tervük azonban nem sikerül, nem mernek tenni a
két betyár ellen.

A

végző megoldást a tüdőbeteg

Márkus jelenti, aki immár ittas

állapotban elkezdi

prédikálni a bűnről, a bűnbeesésről,

arról, hogy mindenkit szeret édesanyja,

stb. Másnapra Márkus meghal, a két

betyár pedig önként feladja

magát a

csendőrségen.

Ábel

felmond és úgy dönt, nekivág

az országnak hű kutyájával,

Bolhával. „A

szegények és az elnyomottak

zászlaját

fogom örökké hordozni, bármerre

vezéreljen is az utam”- hangzik a

regény

utolsó sora.